

การใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA) ในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42

USING THE DEMING CIRCLE (PDCA) OF ACADEMIC ADMINISTRATION IN THE SECONDARY SCHOOL UNDER SECONDARY EDUCATION SER- VICE AREA OFFICE 42

ธีรพงศ์ ทับอินทร์

TEERAPONG THABIN

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
จังหวัดลพบุรี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 2) เปรียบเทียบการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการ จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่งในการทำงาน ประสบการณ์ในการทำงาน วิทยฐานะและขนาดของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้อำนวยการและครูผู้สอนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 จำนวน 331 คนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.99 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การทดสอบค่าเอฟ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของเซฟเฟผลการวิจัยพบว่า 1. การใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA) ในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา เขต 42 ภาพรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) ด้านการปฏิบัติตามแผน 2) ด้านการวางแผน 3) ด้านการปรับปรุงและพัฒนา และ 4) ด้านการตรวจสอบและ 2. ผลการเปรียบเทียบการใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA) ในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา เขต 42 จำแนกตามเพศในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน แต่พบว่าระดับการศึกษา ตำแหน่งในการทำงาน ประสบการณ์ในการทำงาน วิทยฐานะและขนาดของโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ABSTRACT

The objectives of this research were to 1) study the using of the Deming circle (PDCA) of Academic Administration and 2) compare the using of the Deming circle (PDCA) classified by gender, level of qualification, work position, experience, academic rank and school size. The sample were 331 educational administrators and teachers in the secondary schools under Secondary Education Service Area Office 42. The instrument was a questionnaire designed by a researcher with a reliability of 0.99. The data were analyzed in terms of percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test and one-way ANOVA. Pair comparison was tested with Scheffe's method. The results of the research were as follows: 1. Using the Deming circle (PDCA) of Academic Administration in the Secondary School under Secondary Education Service Area Office 42 were overall at a high level ranking from the top as organizing the data as follows: doing, planning, acting and checking. And 2. The comparison of Using the Deming circle (PDCA) of Academic Administration in the Secondary School under Secondary Education Service Area Office 42 were not different in overall and individually when they were classified by level of qualification, work position, experience, academic rank and school size : however, it did not differ statistically it was found the differences at a significance level .05.

บทนำ

การศึกษานับเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาต่างๆ ในสังคมได้ เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ให้แก่คนได้พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านต่างๆ ที่จะดำรงชีพและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงรวมเป็นพลังสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนได้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2544 : 2)

ด้วยเหตุที่การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาคน อันเป็นฐานสำคัญในการสร้างความเจริญของสังคมของบุคคล ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญาและความสามารถที่ส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ ส่วนสำคัญของการศึกษาคือ การเตรียมคนเพื่อสร้างสังคม การศึกษาจึงถือว่าเป็นสิ่งสำคัญและมีความจำเป็นในการพัฒนาคนแบบยั่งยืน มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นมีลักษณะนิสัยที่ดีงาม มีความพร้อมที่จะต่อสู้เพื่อพัฒนาตนเองและสังคมมีความพร้อมที่จะประกอบอาชีพได้ การศึกษาจึงมีความสำคัญของชีวิตอีกประการหนึ่งนอกเหนือจากความจำเป็นด้านที่อยู่อาศัย อาหาร เครื่องนุ่งห่ม

และยารักษาโรค การศึกษาจึงเป็นปัจจัยที่ 5 ของชีวิตเป็นปัจจัยที่ช่วยแก้ไขปัญหามากๆ ด้านของชีวิต และเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของชีวิต (กรมวิชาการ, 2544 : 1)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 นับเป็นกฎหมายแม่บทในการจัดการศึกษาของประเทศที่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย สาระสำคัญคือ มุ่งเน้นให้มีการปฏิรูประบบการบริหารและการจัดการทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลโดยให้มีเอกภาพเชิงนโยบายและมีความหลากหลายในการปฏิบัติ มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งส่งเสริมให้เอกชนร่วมจัดการศึกษา มีความอิสระในการบริหารจัดการภายใต้การกำกับดูแลจากรัฐในด้านหลักสูตร จัดให้มีคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยให้สถานศึกษามีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรและบริหารจัดการหลักสูตรในสถานศึกษาด้วยตนเองมีอำนาจในการตัดสินใจดำเนินการจัดการศึกษาในสถานศึกษาทุกๆ ด้าน ร่วมกับคณะกรรมการ

สถานศึกษา ซึ่งในภาพรวมจะก่อให้เกิดความหลากหลายในทางปฏิบัติเป็นอย่างมาก ปัจจัยของสถานศึกษาแต่ละแห่งมีสภาพแตกต่างกันด้านสภาพแวดล้อม สภาพสังคมวัฒนธรรม ประเพณีและสภาพเศรษฐกิจของแต่ละชุมชนอันจะเป็นผลทำให้การจัดการศึกษาของสถานศึกษา มีลักษณะที่ต่างกันไปในด้านประสิทธิภาพ (กรมวิชาการ, 2545 : 2)

ยุทธศาสตร์ในการดำเนินงานที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของสถานศึกษา ผู้บริหารจะต้องเป็นแกนหลักในการบริหาร เพื่อช่วยผลักดันส่งเสริมสนับสนุนและประสานให้บุคลากรภายในสถานศึกษาและบุคลากรอื่นที่เกี่ยวข้องภายนอกมาร่วมกันทำงานเป็นทีม เพื่อพัฒนาระบบการประเมินตนเองของสถานศึกษา ให้ผสมผสานกับการวางแผนการดำเนินงานและการปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เป็นระบบครบวงจรรวมทั้งกำกับดูแลให้มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาผู้เรียนหรือเยาวชน ให้เกิดความเจริญงอกงามในทุกด้านเพื่อเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543 : 53)

จากผลการประเมินสมรรถนะการศึกษาไทยเปรียบเทียบกับนานาชาติของสถาบันนานาชาติเพื่อพัฒนาด้านการจัดการ (International Institute for Management Development : IMD) ในปี 2550 อันดับที่ 46 จาก 55 ประเทศ เมื่อเปรียบเทียบกับภูมิภาคเอเชียด้วยกัน ประเด็นปัญหาด้านคุณภาพการศึกษา มาจาก 1) เด็กไม่ได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ 2) เด็กไม่ได้รับการเตรียมความพร้อมอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพก่อนเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 3) ขาดแคลนครู 4) เทคนิควิธีการสอนและการจัดกระบวนการเรียนไม่ส่งเสริมให้เด็กรู้จักคิดวิเคราะห์ และ 5) ขาดรูปแบบวิธีการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2552 : 10)

จากผลทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Test : O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2553, 2554 และ 2555 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 พบว่า วิชาหลักบางรายวิชายังมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 42, ม.ป.ป. : 24) รวมทั้งยัง

ขาดความเข้มแข็งในด้านความรู้และทักษะพื้นฐานในการทำงานด้านการคิดวิเคราะห์และสร้างสรรค์ ทักษะการอ่านของนักเรียนไทยส่วนใหญ่มีค่าไม่เกินระดับ 2 จากทั้งหมด 5 ระดับ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2552 : 3)

นอกจากนี้รายงานประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) พบว่า การบริหารงานวิชาการตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนโดยภาพรวมของประเทศ มีโรงเรียนที่มีคุณภาพผ่านเกณฑ์มาตรฐานเป็นส่วนน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับงานด้านอื่นๆ ซึ่งงานด้านวิชาการได้กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานด้านผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่ พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ยังขาดความสามารถในการคิดวิเคราะห์และการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง เป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นถึงสภาพปัญหาในการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2550 : 34)

จากที่กล่าวมาข้างต้นนั้น การพัฒนาองค์กรให้มีคุณภาพบุคลากรทุกคนต้องพัฒนาและปรับปรุงงานอย่างต่อเนื่อง หรือเรียกอีกนัยหนึ่งว่า การบริหารระบบคุณภาพ ซึ่งได้รับแนวคิดและหลักการของการพัฒนาองค์กร (Organization Development) สำหรับแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารคุณภาพที่ได้รับการยอมรับของหน่วยงานต่างๆ ไป ได้แก่ การใช้วงจรเดมมิง ซึ่งแบ่งขั้นตอนการทำงานออกเป็น 4 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan : P) ขั้นตอนที่ 2 การปฏิบัติตามแผน (Do : D) ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน (Check : C) ขั้นตอนที่ 4 การแก้ปัญหา (Action : A) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2540 : 13)

การใช้วงจรเดมมิงเพื่อประโยชน์ในการแก้ปัญหา งานและเพื่อการปรับปรุงงานให้ดีขึ้น (ริทจูร์ย์ สิมะโชคดี, 2541 : บทนำ) เช่นเดียวกับผลการศึกษาของสุวิมล ว่องวานิช (2544 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยและพัฒนากระบวนการประเมินภายในของสถานศึกษา ซึ่งมีโรงเรียนนำร่อง 60 โรงเรียน พบว่าด้านสภาพความพร้อมของสถานศึกษาในการประเมินผลภายในสถานศึกษา โดยส่วนใหญ่ขาดการมีส่วนร่วมและไม่ได้นำผลไปใช้ในการวางแผนบริหารหรือปรับปรุงการจัดการศึกษาตามหลักการ นอกจากนั้นยังพบว่า ครูส่วนมากมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินน้อย เช่น การแปลความหมายการสร้างเครื่องมือ การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัย ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และ

เทคโนโลยีในการสื่อสาร เป็นต้น ในขณะที่ผู้บริหารสถานศึกษาหลายคนประสบปัญหาในการดำเนินงานภายในสถานศึกษาเช่น ผู้บริหารสถานศึกษาไม่จัดระบบหรือแบบแผนในการปฏิบัติงาน ขาดมนุษยสัมพันธ์อันดี ขาดการพัฒนาตนเองในด้านความรู้วิชาการใหม่ๆ เป็นต้น ซึ่งการบริหารงานจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในการบริหารงานนั้นขึ้นอยู่กับ “คุณลักษณะของผู้บริหาร” เป็นประการสำคัญ (อนุชิตวรรณสุทธิ, 2546 :2)

ผลการศึกษาของชนินทร์ แสงแก้ว (2546 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานตามมาตรฐานโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2541 ด้วยวัฏจักรคุณภาพของเดมมิ่ง โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี พบว่าระดับการบริหารงานตามมาตรฐานโรงเรียนด้วยวัฏจักรคุณภาพของเดมมิ่ง ทั้งในภาพรวมและจำแนกแต่ละขนาดอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจตุพร เถาว์หิรัญ (2548 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารงานแนะแนว โดยใช้วงจรเดมมิ่งของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1 พบว่าสภาพการบริหารงานแนะแนว ภาพรวมแต่ละขั้นตอนและแต่ละบริการมีระดับการปฏิบัติมากและปัญหาการบริหารงานแนะแนวในภาพรวมของปัญหาโดยใช้วงจรเดมมิ่ง ปัญหาแต่ละด้านและปัญหาในแต่ละบริการมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยจากแนวความคิดการใช้วงจรเดมมิ่งและผลการวิจัยพบว่าวงจรเดมมิ่งนั้นเป็นกระบวนการในการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ส่วนงานวิจัยของวีรยา คำแหง (2552 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารกิจกรรมลูกเสือและเนตรนารี ตามวงจรเดมมิ่งในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี พบว่า สภาพการบริหารกิจกรรมลูกเสือและเนตรนารี ตามวงจรเดมมิ่งในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรีในภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและปัญหาการบริหารกิจกรรมลูกเสือและเนตรนารี ตามวงจรเดมมิ่งในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรีในภาพรวมทุกรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าการจัดการศึกษาหรือบริหารงานวิชาการของสถานศึกษานั้น ผู้บริหาร

โรงเรียนต้องปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาให้เป็นระบบพร้อมทั้งกระตุ้นให้ครูพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานสอนให้มีประสิทธิภาพหากผู้บริหารโรงเรียนขาดการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญในการบริหารก็จะเป็นปัญหาที่สำคัญยิ่งสำหรับการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการของสถานศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้บริหารสถานศึกษา สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขและปรับปรุงพัฒนาการบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้ศึกษาการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42
2. เปรียบเทียบการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการจำแนกตาม ตำแหน่ง ในการทำงาน เพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน วิทยฐานะ และขนาดของโรงเรียน

ประโยชน์ของการวิจัย

ผลของการวิจัยเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร ครูและ ผู้เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 นำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นได้รวมทั้งการเป็นแนวทางในการใช้วงจรเดมมิ่งเพื่อการบริหารงานด้านอื่นๆ ด้วย

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (questionnaire) แบ่งออกเป็น 2 ตอน มี

รายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามการใช้วงจรเดมมิง (PDCA) ในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42

โดยแบบสอบถามดังกล่าวนี้เป็นแบบสอบถามชนิดจัดอันดับคุณภาพ 5 ระดับของไลเคอร์ท (Likert's rating scale) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามประมาณค่าการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดค่าคะแนนของช่วงน้ำหนักเป็น 5 ระดับ ซึ่งมีความหมายดังนี้

5 หมายถึง ระดับการปฏิบัติใช้วงจรเดมมิงในการบริหารงานวิชาการ ในระดับมากที่สุด ให้มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

4 หมายถึง ระดับการปฏิบัติใช้วงจรเดมมิงในการบริหารงานวิชาการในระดับมาก ให้มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน

3 หมายถึง ระดับการปฏิบัติใช้วงจรเดมมิงในการบริหารงานวิชาการในระดับปานกลาง ให้มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน

2 หมายถึง ระดับการปฏิบัติใช้วงจรเดมมิงในการบริหารงานวิชาการในระดับน้อย ให้มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน

1 หมายถึง ระดับการปฏิบัติใช้วงจรเดมมิงในการบริหารงานวิชาการในระดับน้อยที่สุด ให้มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาขึ้น โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษารูปแบบและลักษณะของแบบสอบถามที่จะใช้ในงานวิจัย โดยศึกษาจากเอกสาร ตำรา และแบบสอบถามที่ได้มีการนำไปใช้ในงานวิจัย ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการจากตำรา เอกสารต่างๆ รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นพื้นฐานในการสร้างแบบสอบถาม

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประมวลเพื่อกำหนดโครงสร้างของแบบสอบถามและขอบเขตเนื้อหา โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3. สร้างแบบสอบถามจากขอบเขตที่กำหนด นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (content validity)

4. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ในขั้นตอนที่ 3 ไปทดลองใช้ (try out) กับผู้อำนวยการรองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานวิชาการ ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการและครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยแบ่งตามความเหมาะสมเป็น ผู้อำนวยการ ร้อยละ 20 ได้จำนวน 6 คน รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานวิชาการ ร้อยละ 20 ได้จำนวน 6 คน ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ ร้อยละ 30 ได้จำนวน 9 คนและครูผู้สอน ร้อยละ 30 ได้จำนวน 9 คนเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น

5. นำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมา คำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา(alpha - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.99

6. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขเสนอต่ออาจารย์ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอความเห็นชอบและจัดพิมพ์แบบสอบถามเป็นฉบับสมบูรณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือถึงคณบดีคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี เพื่อขอให้ทำหนังสือขอความร่วมมือไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 เพื่อให้แจ้งไปยังผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 42 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมทั้งหนังสือขอความร่วมมือในการจัดส่งแบบสอบถามไปยังผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ส่วนวิธีการเก็บแบบสอบถาม ได้แก่ ปรับแบบสอบถามด้วยตนเองหรือให้สถานศึกษาส่งกลับทางไปรษณีย์ ตามกำหนดที่อยู่ และขอรับแบบสอบถามคืนภายใน 1 เดือน

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา จำนวน 331 ฉบับ คัดกรอง ทำบรรณาธิการและทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้วิธีการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบ
ความเรียง

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้วงจรเดมมิ่งใน
การบริหารงานวิชาการ ด้วยสถิติพื้นฐานโดยการหาค่าเฉลี่ย
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ผลตามเกณฑ์ที่ผู้
วิจัยกำหนดตามแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2545 :100)
ดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับการปฏิบัติใช้วง
จรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการในระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับการปฏิบัติใช้วง
จรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการในระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับการปฏิบัติใช้วง
จรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการในระดับปานกลาง

2.50 – 1.51 หมายถึง ระดับการปฏิบัติใช้วง
จรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการในระดับน้อย

1.50 – 1.00 หมายถึง ระดับการปฏิบัติใช้วง
จรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. ค่าเฉลี่ย

3. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อ
คำถามกับเนื้อหาหรือลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรม โดยนำ
เครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญในเนื้อหา 5 คนให้แต่ละ
คนพิจารณาถึงความเห็นและให้คะแนน

5. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหา
สัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha-coefficient) ของครอนบาค
(Cronbach)

6. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่า
เฉลี่ย 2 กลุ่ม

6.1 กรณีความแปรปรวนระหว่างกลุ่มเท่ากันใช้
t-test แบบ Pooled variance

6.2 กรณีความแปรปรวนระหว่างกลุ่มไม่เท่ากัน
ใช้ t-test แบบ Separated variance

6.3 สูตรที่ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนใช้ F-test

7. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว(one
way ANOVA)

8. สถิติทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ด้วย
วิธีS-Method ของ Scheffe

ผลการวิจัย

ในการศึกษา การบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
มัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 42 ได้ข้อมูลจากแบบสอบถามทั้งหมด 331 ฉบับโดย
กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้อำนวยการจำนวน33คนรอง
ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานวิชาการ จำนวน 33 คน ครู
หัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ จำนวน 50 คน และครูผู้สอน
จำนวน 215 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 55.29 มี
ระดับการศึกษา สูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 54.38 มีตำแหน่ง
ในการทำงานเป็นครูผู้สอน ร้อยละ 56.80 มีประสบการณ์ใน
การทำงานมากกว่า 20 ปี ร้อยละ 38.37 มีวิทยฐานะ ร้อยละ
65.86 และขนาดของสถานศึกษาขนาดเล็ก ร้อยละ 44.42
สรุปผลดังนี้

1. การใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการ
ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 42 พบว่า ภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก
และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ดังนี้

1.1 ขั้นการวางแผน พบว่า ภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่
ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากทุก
ด้าน เรียงลำดับดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2) ด้านการนิเทศภายใน 3) ด้านการพัฒนาบุคลากร และ 4)
ด้านการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศ

1.2 ขั้นการปฏิบัติ พบว่า ภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่
ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุก
ด้าน เรียงลำดับดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาบุคลากร 2) ด้านการ
พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 3) ด้านการนิเทศภายใน และ 4)
ด้านการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศ

1.3 ขั้นการตรวจสอบ ภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ใน
ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน
เรียงลำดับดังนี้ 1) ด้านการนิเทศภายใน 2) ด้านการพัฒนา
บุคลากร 3) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และ 4)
ด้านการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศ

1.4 ขั้นการปรับปรุง ภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ใน
ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากทุก
ด้าน เรียงลำดับดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาบุคลากร 2) ด้านการ

จัดระบบข้อมูลสารสนเทศ 3) ด้านการนิเทศภายในและ 4) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

2. เปรียบเทียบการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ปรากฏผล ดังนี้

2.1 จำแนกตามเพศระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่า ภาพรวมค่าเฉลี่ย ขั้นตอนการวางแผนขั้นตอนการปฏิบัติ ขั้นตอนการตรวจสอบ และขั้นตอนการปรับปรุงไม่แตกต่างกัน

2.2 จำแนกตามระดับการศึกษา ระหว่างผู้มีความรู้ระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี พบว่า ภาพรวมค่าเฉลี่ย ขั้นตอนการวางแผน ขั้นตอนการปฏิบัติ ขั้นตอนการตรวจสอบ และขั้นตอนการปรับปรุง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 จำแนกตามตำแหน่งในการทำงาน ระหว่างผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ และครูผู้สอน พบว่า ในภาพรวมค่าเฉลี่ย ขั้นตอนการวางแผน ขั้นตอนการปฏิบัติ ขั้นตอนการตรวจสอบ และขั้นตอนการปรับปรุง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ระหว่างน้อยกว่า 10 ปี 10-20 ปี และมากกว่า 20 ปี พบว่า ในภาพรวมค่าเฉลี่ย ขั้นตอนการวางแผน ขั้นตอนการปฏิบัติ ขั้นตอนการตรวจสอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ขั้นตอนการปรับปรุง ไม่แตกต่างกัน

2.5 จำแนกตามวิทยฐานะ ระหว่างไม่มีวิทยฐานะและมีวิทยฐานะ พบว่า ในภาพรวมค่าเฉลี่ย ขั้นตอนการวางแผน ขั้นตอนการปฏิบัติ ขั้นตอนการตรวจสอบ และขั้นตอนการปรับปรุง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.6 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ระหว่างขนาดใหญ่พิเศษ ใหญ่ กลาง เล็กในภาพรวมค่าเฉลี่ย ขั้นตอนการวางแผน ขั้นตอนการปฏิบัติ ขั้นตอนการตรวจสอบและขั้นตอนการปรับปรุง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยทำให้ทราบถึงการใช่วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. การใช่วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการ

ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ผลการศึกษา พบว่า ในภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการนำวงจรเดมมิ่งมาใช้ในการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา ซึ่งทำให้นักเรียนมีความรู้ ความสามารถ มีคุณลักษณะต่างๆ ครบถ้วนตามหลักสูตรมาตรฐานการศึกษา สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน โรงเรียนมีทิศทางในการจัดการศึกษาที่ชัดเจนตามมาตรฐานกลางที่กำหนด โดยมีระบบบริหารคุณภาพ มีการทำงานที่เป็นมาตรฐานจากความร่วมมือของบุคลากรทุกฝ่าย มีการแสดงความรับผิดชอบในการจัดการศึกษาที่สามารถตรวจสอบได้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ตลอดจนชุมชนมีความมั่นใจในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา เข้าร่วมจัดการศึกษาและส่งเสริมให้บุตรหลานเข้าเรียนในสถานศึกษา ตลอดจนสถานศึกษาและหน่วยงานที่รับผิดชอบจัดการศึกษามีความมั่นใจและพึงพอใจในคุณภาพของผู้จบการศึกษารับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อหรือทำงาน จึงทำให้การใช่วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของจตุพร เถาว์ศิริ (2548:80) ผลการวิจัยพบว่า ภาพรวมแต่ละขั้นตอนและแต่ละบริการมีระดับการปฏิบัติมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประกอบ พอดิ (2549 : บทคัดย่อ) พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาใช่วงจรเดมมิ่งกับการปฏิบัติงาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 1 ในภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับงานวิจัยของวีรยา คำแหง (2552 : บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารกิจกรรมลูกเสือและเนตรนารี ตามวงจรเดมมิ่งในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านในแต่ละชั้น สามารถอภิปรายได้ ดังนี้

1.1 ขั้นตอนการวางแผน พบว่า ภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) ด้านการนิเทศภายใน 3) ด้านการพัฒนาบุคลากร และ 4) ด้านการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศ ทั้งนี้เพราะว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

เขต 42 มีการวางแผนงาน ใช้หลักการที่ว่า การวางแผนจะ
ช่วยพัฒนาความคิดต่างๆ เพื่อนำไปสู่รูปแบบที่เป็นจริงโดย
อยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง สามารถเข้าใจได้ สามารถวัด
ได้ สามารถปฏิบัติได้และสามารถบรรลุผลสำเร็จได้ จึงทำให้
การใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 42ด้านการวางแผนอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผล
การวิจัยของ จตุพร เถาว์หิรัญ (2548 :80) ผลการวิจัยพบ
ว่า การวางแผนในภาพรวมแต่ละบริการมีระดับการปฏิบัติ
มาก สอดคล้องกับงานวิจัยของประกอบ พอดิ (2549 :
บทคัดย่อ)พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาใช้วงจรเดมมิ่ง
กับการปฏิบัติงาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 1
ด้านการวางแผน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ
ผลการวิจัยของ วีรยา คำแหง (2552 : บทคัดย่อ) ผลการวิจัย
พบว่า สภาพการบริหารกิจกรรมลูกเสือและเนตรนารีตามวง
จรเดมมิ่งในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ลพบุรี ด้านการวางแผน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.2 ขั้นตอนการปฏิบัติ พบว่าภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่
ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุก
ด้าน เรียงลำดับดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาบุคลากร 2) ด้านการ
พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 3) ด้านการนิเทศภายใน และ 4)
ด้านการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศ ทั้งนี้อธิบายได้ว่าโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 42มีการดำเนินงานต่อเนื่องจากการวางแผน โดยมีการ
มอบหมายผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติงานตามลักษณะงาน
เวลาและภารกิจของแต่ละส่วนงาน โดยมีการนิเทศ แนะนำ
กำกับติดตาม เพื่อให้งานเป็นตามที่กำหนดจึงทำให้การใช้วง
จรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ขั้น
การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ
จตุพร เถาว์หิรัญ (2548 : 80) ผลการวิจัยพบว่า ภาพรวมด้าน
การปฏิบัติตามแผน (do) แต่ละบริการมีระดับการปฏิบัติมาก
สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประกอบ พอดิ (2549 : บทคัดย่อ)
พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาใช้วงจรเดมมิ่งกับการปฏิบัติ
งาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 1 ด้านการ
ปฏิบัติตามแผนในภาพรวมอยู่ในระดับมากและสอดคล้อง
กับผลการวิจัยของวีรยา คำแหง (2552 : บทคัดย่อ) ผลการ
วิจัยพบว่า สภาพการบริหารกิจกรรมลูกเสือและเนตรนารี

ตามวงจรเดมมิ่งในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การ
ศึกษาลพบุรี ด้านการดำเนินงาน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.3 ขั้นตอนการตรวจสอบ ภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ใน
ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน
เรียงลำดับดังนี้ 1) ด้านการนิเทศภายใน 2) ด้านการพัฒนา
บุคลากร 3) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และ 4)
ด้านการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศทั้งนี้อธิบาย ได้ว่าโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 42 มีขั้นตอนการตรวจสอบ และประเมินผลสัมฤทธิ์ของการ
ปฏิบัติตามแผน กล่าวคือ ขั้นตอนนี้เป็นกำกับการกำกับ ติดตาม
ผลการปฏิบัติหรือการดำเนินงานที่สถานศึกษาจัดทำขึ้น ว่า
ได้ปฏิบัติตามเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
หรือไม่ รวมถึงปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน แล้ว
นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ แปรผลความหมาย เพื่อพัฒนางานให้
มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น จึงทำให้การใช้วงจรเดมมิ่งในการ
บริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ด้านการตรวจสอบอยู่
ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของจตุพร เถาว์หิรัญ
(2548 : 80) ผลการวิจัยพบว่า การตรวจสอบ ภาพรวมแต่ละ
ขั้นตอน และแต่ละบริการมีระดับการปฏิบัติมาก สอดคล้อง
กับงานวิจัยของประกอบ พอดิ (2549 : บทคัดย่อ) พบว่า
ผู้บริหารสถานศึกษาใช้วงจรเดมมิ่งกับการปฏิบัติงาน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 1ด้านการตรวจสอบ
ติดตาม ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการปรับปรุง ภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ใน
ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน
เรียงลำดับดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาบุคลากร 2) ด้านการจัด
ระบบข้อมูลสารสนเทศ 3) ด้านการนิเทศภายใน และ 4) ด้าน
การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ทั้งนี้อธิบาย ได้ว่าโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 42 มีขั้นตอนการปรับปรุงและพัฒนาโดยการทบทวน
แผนงานเพื่อปรับปรุงระบบและวิธีการดำเนินการให้เหมาะ
สม ซึ่งส่งผลให้การบริหารงานมีการจัดระบบการทำงาน
อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการนำข้อมูล
ข่าวสารสารสนเทศที่ได้จากการตรวจสอบ มาพิจารณาวางแผน
หาแนวทางปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานและข้อบกพร่องของ
คณะทำงาน เพื่อให้เกิดมาตรฐานและมีประสิทธิภาพของงาน
มากยิ่งขึ้น และมีการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานเพื่อเป็น

ข้อมูลสารสนเทศในการพัฒนาต่อไป จึงทำให้การใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ด้านการปรับปรุง อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของจตุพร เถาว์ศิริ (2548 : 80) ผลการวิจัยพบว่า การปรับปรุงและพัฒนา ภาพรวมแต่ละขั้นตอนและแต่ละบริการมีระดับการปฏิบัติมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของประกอบ พอดิ (2549 : บทคัดย่อ)พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาใช้วงจรเดมมิ่งกับการปฏิบัติงาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 1 ด้านการแก้ไขปรับปรุง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. เปรียบเทียบการใช้วงจรเดมมิ่ง ในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ปรากฏผลดังนี้

2.1 จำแนกตามเพศ ระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่า ภาพรวมค่าเฉลี่ย ขั้นตอนวางแผนขั้นตอนปฏิบัติ ขั้นตอนตรวจสอบ และขั้นตอนปรับปรุงไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ เพราะว่าเป็นตัวแปรที่ไม่มีผลต่อการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการ ถึงแม้สถานภาพทางด้านเพศจะแตกต่างกันแต่ผู้บริหารและครูมีระดับการใช้เหมือนกัน จึงทำให้สถานภาพทางด้านเพศไม่มีความแตกต่างกันและไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้สอดคล้องกับงานวิจัยของประกอบ พอดิ (2549 : บทคัดย่อ)พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาใช้วงจรเดมมิ่งกับการปฏิบัติงาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 1 ในภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับการวิจัยของวีรยา คำแหง (2552 : บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารกิจกรรมลูกเสือและเนตรนารี ตามวงจรเดมมิ่งในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี จำแนกตามเพศ ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

2.2 จำแนกตามระดับการศึกษา ระหว่างผู้มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี พบว่า ภาพรวมค่าเฉลี่ย ขั้นตอนวางแผน ขั้นตอนปฏิบัติ ขั้นตอนตรวจสอบและขั้นตอนปรับปรุง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อธิบายได้ว่า ระดับการศึกษาเป็นตัวแปรที่มีผลต่อวงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการ โดยผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการสูงกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี จึงทำให้แตกต่างกันและเป็นไปตามสมมติฐาน

ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของจตุพร เถาว์ศิริ (2548 : 80) ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารงานแนะแนว ด้านภูมิการศึกษา ในภาพรวมของสภาพปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 จำแนกตามตำแหน่งในการทำงาน ระหว่างผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ และครูผู้สอน พบว่า ในภาพรวมค่าเฉลี่ย ขั้นตอนวางแผน ขั้นตอนปฏิบัติ ขั้นตอนตรวจสอบ และขั้นตอนปรับปรุง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะว่า ตำแหน่งในการทำงานมีผลต่อการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการโดยผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ในภาพรวม มีการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการสูงกว่า ครูผู้สอน จึงทำให้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของจตุพร เถาว์ศิริ (2548 : 80) ผลการวิจัยพบว่า ภาพรวมของสภาพปัญหา ด้านตำแหน่งในการทำงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ระหว่างน้อยกว่า 10 ปี 10-20 ปี และมากกว่า 20 ปี พบว่า ในภาพรวมค่าเฉลี่ย ขั้นตอนวางแผน ขั้นตอนปฏิบัติ ขั้นตอนตรวจสอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ขั้นตอนการปรับปรุงไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะว่า ประสบการณ์การทำงานมีผลกับการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการ โดยผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 10-20 ปีและมากกว่า 20 ปี มีการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการสูงกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 10 ปี จึงทำให้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของวีรยา คำแหง (2552 : บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบสภาพการบริหารกิจกรรมลูกเสือและเนตรนารี ตามวงจรเดมมิ่งในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี จำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับลูกเสือและเนตรนารีในสถานศึกษา ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

2.5 จำแนกตามวิทยฐานะ ระหว่างไม่มีวิทยฐานะและมีวิทยฐานะ พบว่า ในภาพรวมค่าเฉลี่ยขั้นตอนวางแผน ขั้นตอนปฏิบัติขั้นตอนตรวจสอบ และขั้นตอนปรับปรุง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะว่า วิทยฐานะเป็นตัวแปรที่มีผลต่อการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการ โดยผู้ที่มีวิทยฐานะมีการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการ สูงกว่าผู้ที่ไม่มีความวิทยฐานะ

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำให้ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.6 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ระหว่าง ขนาดใหญ่พิเศษ ใหญ่ กลาง เล็กในภาพรวม ค่าเฉลี่ย ขั้นตอนการวางแผน ขั้นตอนการปฏิบัติ ขั้นตอนการตรวจสอบ และขั้นตอนการปรับปรุง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะว่า ขนาดของสถานศึกษาเป็นตัวแปรที่มีผลต่อการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการ โดยขนาดสถานศึกษาใหญ่พิเศษมีการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการสูงกว่าขนาดของสถานศึกษา ใหญ่ กลาง และ เล็ก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของประกอบ พอดี (2549 : บทคัดย่อ)พบว่า การเปรียบเทียบ ผู้บริหารสถานศึกษาใช้วงจรเดมมิ่งกับการปฏิบัติงาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของจตุพร เถาวิหิรัญ (2548 : 80) ผลการวิจัยพบว่าการเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารงานแนะแนว ในภาพรวมของสภาพปัญหา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อจำแนกตามขนาดสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการเพิ่มประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ หรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 จากการวิจัยพบว่ามีการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 42 ภาพรวมและรายด้านคือ ขั้นตอนการวางแผน ขั้นตอนการปฏิบัติ ขั้นตอนการตรวจสอบ และขั้นตอนการปรับปรุงและพัฒนา อยู่ในระดับมากดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจะมีการส่งเสริมให้ผู้บริหารใช้วงจรเดมมิ่ง ในการบริหารงานวิชาการให้ได้ระดับมากที่สุด

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูใช้วงจรเดมมิ่งในการปฏิบัติงานของตนเองและสนับสนุนให้

นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนด้วย

1.3 การใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ควรมีขอบเขตและกรอบกำหนดเวลาอย่างชัดเจน และควรจัดหาผู้เชี่ยวชาญร่วมเป็นคณะกรรมการในการตรวจสอบ ประเมินผล ตลอดจนการส่งเสริมการจัดทำสถิติข้อมูลและรายงานสรุปผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการพัฒนาและปรับปรุงการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาต่อไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในทุกๆ ด้าน เพื่อจะได้ศึกษาผลการดำเนินงานให้สอดคล้องกันทุกงาน

2.2 ควรศึกษาการใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาของเขตอื่นๆ

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์และความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ฐาปกรณ์ แก้วเงิน อาจารย์ที่ปรึกษา และดร. เฉลิมชัย หาญกล้า กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาลดจนให้ความเข้าใจโดยรวมทั้งให้กำลังใจและความห่วงใยกับนักศึกษาอันเป็นแรงผลักดันให้เกิดความมานะพยายามในการจัดทำวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์ และบรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษา

ขอขอบคุณ คณะผู้เชี่ยวชาญที่ได้กรุณาตรวจสอบความถูกต้องในเนื้อหาของแบบสอบถามตลอดจนให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างมากในการทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบคุณผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้อำนวยการบริหารงานวิชาการ ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการและครูผู้สอน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการนำเครื่องมือไปทดลองใช้และใช้จริง ตามลำดับตลอดทั้งท่านประธานและคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่านที่ได้ชี้แนะแนวทางอันเป็นประโยชน์รวมทั้งตรวจสอบเสนอแนะข้อแก้ไขปรับปรุงวิทยานิพนธ์ให้มีความถูกต้อง

ขอขอบคุณครอบครัว ที่คอยทุ่มเททั้งแรงกายแรงใจ

ให้ข้าพเจ้าเสมอมา ตลอดจนเพื่อนนักศึกษาสาขาการบริหาร การศึกษาที่ให้ความช่วยเหลือเป็นกำลังใจ แลกเปลี่ยนความรู้ และความคิดเห็นซึ่งกันและกันจนทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัย ขอมอบเป็นเครื่องบูชาบุพการี บุรพจารย์ ทุกท่านที่ได้ ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ตลอดจนผู้เขียนเอกสารทาง วิชาการ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2544). **คู่มือการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน**. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้า และพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2545). **คู่มือการบริหารจัดการแผน**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). **คู่มือการพัฒนาโรงเรียนเข้าสู่มาตรฐานการศึกษา การบริหารระบบคุณภาพ**. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ.
- จตุพร เถาว์หิรัญ. (2548). **สภาพและปัญหาการบริหารงานแผน โดยใช่วงจรเดมมิ่ง (พีดีซีเอ) ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต มหาวิทยลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ชนินทร์ แสงแก้ว. (2546). **การบริหารงานตามมาตรฐานโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2541 ด้วยวัฏจักรคุณภาพของเดมมิ่งในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี ประถมศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2541**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต มหาวิทยลัยศิลปากร.
- บุญชมศรีสะอาด.(2545). **การวิจัยเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประกอบ พอดิ. (2549). **การนำวงจรเดมมิ่งมาใช้ในการปฏิบัติงาน ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต มหาวิทยลัยราชภัฏราชชนรินทร์.
- วิฑูรย์ สิมะโชคดี. (2541). **TQM คู่มือสู่องค์กรคุณภาพยุค 2000**. กรุงเทพฯ : ทีพีโอ พับลิชชิง.

วีริยา คำแหง. (2552). **สภาพและปัญหาการบริหารกิจกรรมลูกเสือและเนตรนารี ตามวงจรเดมมิ่งในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต มหาวิทยลัยราชภัฏเทพสตรี.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 42. (ม.ป.ป.). **ข้อมูลพื้นฐาน**. สืบค้น มีนาคม 15, 2556, จาก <http://www.secondary42.obec.go.th/index42.html>.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2543).

แนวทางการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา เพื่อพร้อมในการประเมินคุณภาพภายนอก. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.

_____. (2544). **ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2552). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบ พ.ศ. 2550 – 2554**. เอกสารประกอบการประชุมอบรมจัดทำแผนพัฒนาการศึกษากลุ่มจังหวัด พ.ศ.2553 - 2556.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2550). **หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). **การพัฒนาคุณภาพการศึกษา : ระเบียบวาระแห่งชาติ (พ.ศ. 2551-2555)**. กรุงเทพฯ : พรทิพกราฟฟิค.

สุวิมล ว่องวานิช. (2544). **รายงานการวิจัยระบบประเมินภายในสถานศึกษา**. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

อนุชิต วรรณสุทธิ์. (2546). **การศึกษาคุณลักษณะผู้บริหารสถานศึกษามีอาชีพในอนาคต**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์.